

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Brandes, Georg FRA: Lange, Julius Henrik (1864-06-06)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Brandes, Georg FRA: Lange, Julius Henrik (1864-06-06)", i *Julius Lange - breve fra hans ungdom*, Nordiske, s. 110. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252486-000-shoot-L0022524860000015.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Julius Lange - breve fra hans ungdom

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Generalstokken 6.6. Fredag Atten.

Kjære G. B.! Hvis Du vil gaa udenfor din Gadedør og give et kraftigt Ryk i den Indretning, som søger at indbilde lettroende Vandringsmænd, at den staar i Forbindelse med en Klokkestreng, saa vil Du rimeligvis falde paa din Podex og der kunne gjætte Grunden til, at jeg ikke formaade at finde Dig i din Bopæl i Aftes Kl. 10,5!

Har Du set iaften i «Fædrelandet», at en af de Faldne ved Helgolandsslaget hed Sokrates Plato M. Snitzer (sic!). Anser Du det ikke for sandsynligt, at denne Mand, hvis den Heibergske Theori holder Stik, maa komme paa det Himmerig Nr. 2, hvor «Hedningskarer fromme» findes og hvor man vel desuden nok kan taale en Snitzer.

Angaaende Visen, saa er jeg kommen fire Linier langt i den. Dette vil jeg ikke undskylde for Dig og Emil Petersen, men derimod, at jeg, overvurderende mig selv, var saa flot til at love. Mine Tanker — og min Person — gaar i denne Tid, naar der ikke øves brutal Vold og Overlast imod dem af Løjtnanter og s. 111 Underofficerer, kun én Vej; man véd jo ikke, om man gaar paa Falderebet. Var det — i al Hemmelighed — det, som Du mente med min «Fornemhed», der vel ikke kan gaa paa min Aspirant-Uniform, saa indrømmer jeg, at jeg er om ikke fornem, saa dog stolt, frygtelig stolt i mit Hjerte ligeoverfor Jer Stakler. Tilgiv mig nu dette.

Skjønt Lange i Foraaret 64 af forskjellige Grunde ikke mere hentede mig til de lange Spadseture, vi plejede at foretage, saas vi dog to til tre Gange hver Uge og levede i Grunden hele vort aandelige Liv i Fællesskab. Hver Søndag Formiddag tilbragte han desuden i mine Forældres Hus.

Vi nød i Forening en Del Kunst. Den noget akademiske Stil i enkelte af Thorvaldsens Arbejder gik paa dette Tidspunkt op for os; vi følte os da mere tiltrukne af Bissens Statuer paa Dronningens Trappe; især var Nanna vor Yndling. Lange gjorde i dette Foraar Studier til den Afhandling om Nyere dansk Genremaleri, som han først offentliggjorde i den sidste Halvdel af 1865 og hvormed han slog igjennem som Forfatter. Navnlig sysselsatte han sig med Marstrand og Dalsgaard. Det slog ham, at saavel Bissen som Dalsgaard med Hensyn til Indholdets Dybde stod langt over det foregaaende Tidsrums Kunst, ogsaa over Thorvaldsens.

Paa vor ved Sankelmark faldne Vens Jens Paludan-Müllers Fødselsdag den 10de Marts var en ikke lille s. 112 Kres af Slægtninge og Venner samlede hos Julius Lange om Aftenen. Den 14de Maj deltog han i et Gilde, som vi holdt i Anledning af Sejren ved Helgoland og til hvilken han maa have lovet den Vise, hvorom der tales i hans nysanførte Brev. Den 7de Juni afgik han til Hæren. Dagen derpaa sendte han fra Korsør nogle Linjer:

Bedste Ven! Jeg sidder her selv tyvende Aspirant — nemlig alle vi, som skal til Jylland — i Korsør. Major Schädtler fecit. Det kommer over hans Hoved Altsammen. Det skal visselig blive ham betalt i det næste Liv om ikke i dette. Da jeg har bidt Hovedet af al Skam i Retning af at bede Dig om Tjenester, saa minder jeg Dig herved om dit Løfte at besøge de sidste Bøger Nu skriver jeg alligevel uden paa dette Brev Magister; og Du kan ikke hævne Dig ved at skrive Løjtnant til mig, da Brevet saa gaar fejl af mig. Tænk paa mig og skriv snart et godt langt Brev. Jeg svarer.

Henimod Maanedens Slutning fulgte dette Brev: